

HỒ THỨ MỘT TRĂM NĂM MƯƠI BẢY

PHÁI HẰNG SƠN THU NẠP NAM ĐỒ

Bọn họ đều vì nề phái Hằng Sơn cùng Định Nhân sư thái mới đến mừng lễ chứ những như mình thì làm gì được thế.

Chỉ còn thiếu những phái Tung Sơn, Hoa Sơn, Hành Sơn và Thái Sơn là không phái người tới mừng. Bỗng nghe mấy tiếng ùng ùng nổi lên, đó là pháo hiệu giờ tốt đã đến.

Lệnh Hồ Xung chấp tay xá vòng quanh một lượt rồi đồng dục tuyên bố:

- Định Nhân sư thái, chưởng môn đời trước phái Hằng Sơn, không may bị người ám toán, đồng thời Định Dật sư thái cũng viên tịch. Lệnh Hồ Xung này kính cẩn tuân di mệnh của Định Nhân sư thái lên tiếp nhiệm chưởng môn hộ phái Hằng Sơn. Nay được các vị tiền bối, các vị bằng hữu không rẻ bỏ, đại giá quang lâm. Phái Hằng Sơn từ trên xuống dưới thực lấy làm vinh hạnh vô cùng.

Chuông trống nổi lên một hồi. Quân đệ tử phái Hằng Sơn xếp thành hai hàng thứ tự tiến vào. Bốn tên đại đệ tử là Nghi Thanh, Nghi Hòa, Nghi Chân, Nghi Chất đi giữa tiến đến trước mặt Lệnh Hồ Xung cúi mình thi hành lễ.

Lệnh Hồ Xung xá dài đáp lại:

Nghi Hòa lên tiếng:

- Bốn vật pháp khí của phái Hằng Sơn do tổ sư là Hiếu Phong sư thái truyền lại. Trước nay chưởng môn bản phái vẫn tiếp giữ. Nay Lệnh Hồ sư huynh lên nhậm chức Tân chưởng môn xin thu lãnh lấy.

Lệnh Hồ Xung đáp lại:

- Xin vâng.

Bốn tên đệ tử này tay cầm pháp khí theo thứ tự đưa lên. Bốn vật pháp khí đó là: một cuốn kinh, một cái mõ, một tràng hạt và một thanh đoản kiếm.

Lệnh Hồ Xung trông thấy mõ và tràng hạt không khỏi luống cuống. Nhưng chàng cũng đưa tay ra đón lấy. Chàng nhìn xuống không dám tiếp xúc mục quang với quần hào. Nghi Hòa lại nói:

- Phái Hằng Sơn có bốn điều đại giới luật: Nhất giới là giết càn người vô tội. Nhị giới là bạo loạn hành hung. Tam giới là phạm thượng ngỗ nghịch. Tứ giới là kết giao với bọn gian tà. Chưởng môn sư huynh nên thực hành và đốc xuất đệ tử cho ai nấy phải tuân theo.

Lệnh Hồ Xung đáp:

- Xin vâng.

Chàng nghĩ thầm:

- Ba giới trên thì không có gì đáng nói, nhưng còn khoản không kết giao với bọn gian tà thì khó mà tuân hành được. Hiện nay trong bọn tân khách lên núi quá nửa là hào sĩ phe tả đạo bàng môn.

Nghi Chân nói:

- Xin mời chưong môn nhân sư huynh vào am để khấu bái tượng tổ sư cùng các vị chưong môn đời trước.

Lệnh Hồ Xung đáp:

- Vâng.

Chàng toan trở gót, bỗng thấy trên đường lên núi có tiếng hô:

- Minh chủ Ngũ nhạc kiếm phái kiếm phái có lệnh: Lệnh Hồ Xung không được thiện tiện cướp ngôi chưong môn phái Hằng Sơn.

Tiếng hô vừa dứt năm người chạy như bay tới nơi. Phía sau còn mấy chục người đi theo.

Năm người đi trước đều cầm một lá cờ gấm. Đó là minh kỳ của Ngũ nhạc kiếm phái. Năm người này đi đến trước mặt Lệnh Hồ Xung còn cách bảy tám trượng thì dừng lại. Người đi giữa thấp lùn thùn mà béo chùn béo chụt, nước da vàng ửng vào cổ ngoài năm chục tuổi.

Lệnh Hồ Xung nhận ra người đó họ Lâm tên Hậu, ngoại hiệu là đại âm dương thủ. Hắn là một tên hảo thủ ở phái Tung Sơn. Ngày trước ở cõi Hoàng Giao tỉnh Hà Nam, Lệnh Hồ Xung đã cùng hắn động thủ. Thanh trường kiếm xuyên qua hai bàn tay hắn, vì thế mà kết mối thâm thù.

Lệnh Hồ Xung nói:

- Té ra là Lâm huynh!

Lâm hậu phát là cờ gấm trong tay một cái rồi nói:

- Hằng Sơn là một trong Ngũ nhạc kiếm phái nên tuân theo mệnh lệnh của Tả minh chủ.

Lệnh Hồ Xung mỉm cười đáp:

- Lệnh Hồ Xung này tiếp thụ chức chưong môn phái Hằng Sơn rồi có gia nhập Ngũ nhạc kiếm phái hay không là còn tùy theo cuộc thương nghị nội bộ.

Lúc này đã có mấy chục người chạy đến gần. Đó là bọn đệ tử các phái Hoa Sơn, Hành Sơn, Thái Sơn và Tung Sơn. Tám người phái Hoa Sơn đều là sư đệ của Lệnh Hồ Xung ngày trước còn bọn đệ tử các phái Hành Sơn, Thái Sơn, Tung Sơn thì Lệnh Hồ Xung cũng quen biết một phần. Mấy chục người chia thành bốn hàng tay nắm chuỗi kiếm lặng lẽ không nói gì.

Lâm Hậu nói:

- Phái Hằng Sơn trước nay đều do những vị nữ ni đã xuất gia chấp chưong quyền hành trong môn phái. Lệnh Hồ Xung là đàn ông sao lại phá hoại quy củ mấy trăm năm của phái này?

Lệnh Hồ Xung đáp:

- Quy củ là do người đặt ra thì cũng có thể do người thay đổi. Đó là việc riêng của bản phái, không liên quan gì đến người ngoài.

Trong đám quần hào đã có nhiều người nhìn vào mặt Lâm Hậu mà la ó thóa mạ.

- Việc riêng của phái Hằng Sơn người ta sao lại có phái Tung Sơn đến can thiệp?

- Mẹ kiếp! Không cút đi cho khuất mắt ta!

- Ngũ nhạc minh chủ là cái cóc gì? Minh chủ cái con khỉ! Thật quân mặt dày không biết thẹn.

Lâm Hậu nhìn Lệnh Hồ Xung hỏi:

- Những kẻ thốt ra những lời thô tục cũng đến đây làm chi?

Lệnh Hồ Xung đáp:

- Đó là các vị huynh đài, bạn hữu với tại hạ đến xem lễ.

Lâm Hậu nói:

- Thế thì phải rồi! Điều thứ tư trong tứ đại giới điều của phái Hằng Sơn này là gì?

Lệnh Hồ Xung nghĩ bụng: Hắn còn muốn rắc rối. Vậy ta sửa cho hắn một trận mới được.

Chàng liền đáp:

- Điều thứ tư là cấm kết giao với kẻ gian tà. Tỷ dụ những người như Lâm huynh, Lệnh Hồ Xung này nhất định không kết bạn.

Quần hào nghe nói đều phá lên cười rồi hô:

- Hỡi quân gian tà! Cút đi cho lẹ!

Lâm Hậu xoay mình một chút ngó Phương Chứng phương trượng và Xung Hư đạo nhân nói:

- Hai vị chưởng môn hiện nay là sao bắc đầu, núi Thái Sơn trong võ lâm. Lòng người ai cũng ngưỡng mộ. Vậy xin hai vị tuyên bố cho một lời công đạo. Lệnh Hồ Xung đã dắt díu biết bao nhiêu loài yêu ma quỷ quái đến phái Hằng Sơn. Như vậy có phải là gã đã phạm vào điều luật không được kết giao với bọn gian tà của phái này không? Hiện phái Hằng Sơn nổi tiếng là danh môn chính phái đã trải bao đời. Có lý đâu hai vị lại tọa thị điềm nhiên?

Phương Chứng đại sư ho hắng mấy tiếng rồi ngập ngừng đáp:

- Cái đó... cái đó...

Trong lòng nhà sư nghĩ rằng: gã kia nói cũng có lý. Trong quảng trường này quả nhiên đa số là những hào sĩ bàng môn tả đạo. Chẳng lẽ mình lại yêu cầu Lệnh Hồ Xung đuổi bọn họ xuống núi được ư?

Bỗng nghe trên đường núi có thanh âm đàn bà trong trẻo la lên:

- Nhâm đại tiểu thư ở Triều Dương thân giáo đã tới.

Lệnh Hồ Xung vừa kinh hãi vừa mừng thâm, bất giác chàng miệng kêu:

- Doanh Doanh cũng tới rồi.

Chàng vội chạy ra sườn núi coi thì thấy hai đại hán tử khiêng một cỗ kiệu nhỏ đang chạy như bay lên sườn núi.

Sau kiệu có bốn ả nữ tỳ áo xanh chạy theo.

Lâm Hậu lớn tiếng:

- Cả nhân vật ma giáo cũng đến rồi! Như vậy còn chưa phải là kết giao với bọn gian tà ư?

Quần hào nghe Doanh Doanh tới nơi, mười phần có đến tám chạy ra trước đường sơn đạo để nghênh tiếp. Tiếng hoan hô vang động cả góc trời.

Quần đệ tử phái Tung Sơn thấy thanh thế bên địch hùng hậu như vậy thì nghĩ rằng:

- Địch nhiều mà ta ít. Địch mạnh mà ta yếu. Nếu đối phương trở mặt mà gây thành động thủ thì cục diện này khó mà dàn xếp được.

Bỗng thấy quần hào tiên hô hậu ủng rước cỗ kiệu nhỏ đi vào quảng trường rồi đặt xuống.

Mà kiệu vén lên, mọi người trông rõ một vị nữ lang tuyệt đẹp mình mặc áo xanh lợt. Nàng chính là Doanh Doanh.

Quần hào lớn tiếng hô:

- Thánh cô! Thánh cô!

Rồi nhất tề khom lưng thi lễ.

Coi cử chỉ và vẻ mặt của bọn họ đối với Doanh Doanh phần tỏ ra kính sợ, phần tỏ ra bội phục. Nổi vui mừng phát ra từ đáy lòng.

Lệnh Hồ Xung tiến lại gần mấy bước, mỉm cười nói:

- Doanh Doanh! Doanh Doanh cũng đến đây ư?

Doanh Doanh mỉm cười đáp:

- Bữa nay là ngày đại hỉ của Lệnh Hồ huynh, tiểu muội không đến thế nào được?

Nàng đảo mắt nhìn quanh một lượt thì thấy trong trường có cả Phương Chứng đại sư cùng Xung Hư đạo nhân. Nàng liền tiến lại khom lưng cất tiếng:

- Phương trưởng đại sư! Chưởng môn đạo trưởng! Tiểu nữ xin thi lễ.

Phương Chứng và Xung Hư đồng thời đáp lễ.

Hai lão nghĩ thâm trong bụng:

- Kể ra thì dù có tha thiết với Lệnh Hồ Xung đến đâu thì bữa nay cũng không nên tới. Hành động chỉ làm khó cho Lệnh Hồ Xung.

Lâm Hậu lớn tiếng la:

- Cô nương này là một nhân vật trọng yếu trong ma giáo ở Hắc Mộc Nhai. Lệnh Hồ Xung! Có đúng thế không?

Lệnh Hồ Xung hững hờ đáp:

- Đúng thì đã sao?

Lâm Hậu nói:

- Trong bốn điều đại giới luật của phái Hằng Sơn đã có một điều quy định không được kết giao với bọn gian tà. Nếu người không chịu chặt đứt mối liên kết với những nhân vật gian tà thì không được làm chủ môn phái Hằng Sơn.

Lệnh Hồ Xung nói:

- Không được làm thì không được làm chứ có gì quan trọng?

Doanh Doanh đưa mắt nhìn chàng tỏ ra tình thâm vô hạn. Nàng nghĩ thầm:

- Lệnh Hồ huynh chỉ nghĩ tới ta, còn ngoài ra chẳng coi cái gì vào đâu cả.

Nàng liền hỏi:

- Ông bạn ấy là người thế nào? Vì lẽ gì y lại đến can thiệp vào việc của phái Hằng Sơn?

Lệnh Hồ Xung đáp:

- Gã tự xưng là được Tả chủ môn phái tới đây. Tay gã cầm đó là cây cờ lệnh của Tả chủ môn. Đừng nói cây cờ nhỏ xíu của Tả chủ môn mà ngay đích thân Tả chủ môn đến đây cũng chẳng thể can thiệp vào việc của phái Hằng Sơn chúng ta.

Doanh Doanh gật đầu đáp:

- Đúng thế!

Nàng nghĩ tới cuộc tử võ tại chùa Thiếu Lâm bữa trước, Tả Lãnh Thiên đã tìm thiên phương bách kế để làm khó dễ cho bên mình. Hàn ngọc chân khí của lão lại làm gia gia nàng bị trọng thương, suýt nữa mất mạng. Bất giác lòng nàng tức giận vô cùng xẵng giọng hỏi:

- Ai bảo cái đó là minh kỳ của Ngũ nhạc kiếm phái? Hẳn chỉ là người đến gạt...

Nàng chưa dứt lời, bóng hình thấp thoáng. Tay trái nàng cầm thanh đoản kiếm hàn quang lấp lánh đâm nhẹ tới ngực Lâm Hậu. Lâm Hậu không ngờ một vị nữ lang khuynh quốc, thân hình tha thướt lại nói đánh là đánh liền. Trước biến diễn tuyệt không có một cử động nào lộ ra là sắp hành động. Nàng ra tay nhanh như điện chớp. Doanh Doanh phóng kiếm đâm tới, Lâm Hậu muốn rút kiếm ra đỡ gạt thì không kịp nữa. Gã đành nghiêng người đi né tránh. Gã không ngờ Doanh Doanh ra chiêu này mới là hư chiêu. Người gã vừa di chuyển thì tay phải nổi ra, lá cờ gấm bị đối phương đoạt mất. Doanh Doanh vẫn chưa ngừng lại. Nàng đâm liên năm mũi kiếm và đoạt luôn cả năm cờ gấm. Nàng sử kiếm chiêu và thân pháp hệt như nhau. Năm chiêu cùng một kiểu. Nhưng nàng ra tay lẹ quá chừng, không để cho đối phương kịp để ý. Kiếm vừa phóng ra cờ đã vào tay.

Nàng chuyển đến phía sau Lệnh Hồ Xung cười nói:

- Xung ca! Quả nhiên toàn là cờ giả. Đây không phải là Ngũ lệnh kỳ của Ngũ nhạc kiếm phái mà là ngũ độc kỳ của Ngũ tiên giáo.

Nàng cầm trong tay năm lá cờ gấm giương ra cho mọi người coi thì năm lá cờ này ai cũng nhìn rõ: lá thì thêu con rắn xanh, lá thêu con rết hoặc con nhện, con bọ cạp, con bọ nẹt là năm thứ độc vật. Hình thêu tươi sáng mà linh động như vật còn sống, chứ đâu phải là cờ lệnh của Ngũ nhạc kiếm phái.

Bọn Lâm Hậu khiếp sợ đến trợn mắt, há miệng nói không lên lời.

Bọn Lão Đầu Tử, Tổ Thiên Thu và bao nhiêu người đều lớn tiếng reo hò để hoan hô Doanh Doanh. Quần hào ai cũng biết rằng sau khi Doanh Doanh đoạt được cờ lệnh lập tức nàng đánh tráo đem ngũ độc kỳ thay vào Ngũ nhạc lệnh kỳ. Có điều thủ cước nàng mau lẹ quá chừng, chẳng một ai trông thấy nàng có cử động thay đổi cờ lệnh.

Doanh Doanh la gọi:

- Lam giáo chủ!

Trong đám đông bỗng thấy một mỹ nữ ăn mặc theo kiểu người mèo tiến ra cười hỏi:

- Thánh cô có điều chi dạy bảo?

Mỹ nữ này tức là giáo chủ Ngũ tiên giáo tên gọi Lam Phượng Hoàng.

Doanh Doanh hỏi:

- Ngũ độc kỳ của quý giáo sao lại lọt vào tay bọn Tung Sơn?

Lam Phượng Hoàng cười đáp:

- Mấy tên đệ tử phái Tung Sơn này đều là bạn hữu với bọn nữ đệ tử dưới trướng tại hạ. Chắc bọn chúng đã dùng lời đường mật để đánh lừa lấy Ngũ độc kỳ đến đây giờ trò này.

Doanh Doanh nói:

- Té ra là thế! Vậy năm lá cờ này xin hoàn lại quý giáo chủ.

Nàng nói xong liệng năm lá cờ tới.

Lam Phượng Hoàng cười đáp:

- Xin đa tạ!

Rồi đón lấy lá cờ.

Lâm Hậu cất tiếng thóa mạ:

- Loài yêu nữ vô sỉ kia! Trước mặt lão gia mà ngươi dám dùng yêu pháp để che mắt lão gia? Muốn tốt thì trả lại cờ lệnh cho lão gia.

Doanh Doanh cười hỏi:

- Ngươi muốn đòi Ngũ độc kỳ thì sao không đòi ở nơi Lam giáo chủ?

Lâm Hậu không biết làm thế nào liền quay lại nói với Phương Chứng đại sư cùng Xung Hư đạo trưởng:

- Phương Chứng đại sư! Xung Hư đạo trưởng! Xin hai vị đạo cao đức trọng và lại là bậc tiền bối chủ trương công đạo vụ này cho.

Phương Chứng ngậm ngừng đáp:

- Cái đó... ô! Không được kết giao với kẻ gian tà. Trong giới luật phái Hàng Sơn đã có điều giới luật như vậy. Nhưng... nhưng bữa nay bạn hữu giang hồ đến coi diễn lệ, Lệnh Hồ chương môn chẳng thể đóng cửa không tiếp đón làm mất thể diện người ta...

Lâm Hậu đột nhiên trở vào đám đông lớn tiếng:

- Hần... hần... cũng như bọn này. Lệnh Hồ Xung kết bạn với bọn này...

Mọi người ngó theo ngón tay gã trở thì thấy hần trở vào một người thân thể cao lớn. Chính là vạn lý độc hành Điền Bá Quang.

Mọi người ai cũng biết tiếng ác gã này đã đồn đại khắp giang hồ và là một tên đại đạo hái hoa.

Lâm Hậu lớn tiếng hỏi:

- Điền Bá Quang! Người đến núi Hằng Sơn làm chi?

Điền Bá Quang đáp:

- Tại hạ đến bái sư.

Lâm Hậu lấy làm kỳ hỏi:

- Bái sư ư?

Điền Bá Quang đáp:

- Đúng thế!

Đoạn gã chạy đến trước mặt Nghi Lâm hô lên:

- Thưa sư phụ! Đệ tử Điền Bá Quang xin vấn an sư phụ!

Nghi Lâm then quá mặt đỏ bừng lên, nghiêng mình né tránh áp ứng:

- Người... người

Quần hào thấy Điền Bá Quang đường đường một đại hán tử mà lại dập đầu trước một vị tiểu cô nương xinh đẹp văn nhã thì rất lấy làm kỳ, không sao hiểu được. Vụ này chỉ có Lệnh Hồ Xung biết mà thôi. Nhưng chàng lúc đó cũng tưởng nói đùa một câu, ai ngờ hần lại cho là thực. Gã lại còn dập đầu lạy Nghi Lâm hô câu "sư phụ" mới thật tức cười.

Doanh Doanh cười nói:

- Điện sư phó đã có lòng cải tà quy chánh, quy đầu minh sư thư thế thì còn gì hay bằng? Phương Chứng đại sư! Kẻ có đạo buông lưới đao đồ tể có thể thành Phật. Con người đã biết hối lỗi quay về điều thiện. Đức Bồ Tát mở đường bạt độ cho y. Có phải vậy không?

Phương Chứng cả mừng đáp:

- Đúng thế! Điện sư phó quy đầu phái Hằng Sơn, từ nay nghiêm thủ thanh quy. Thật là một điều hạnh phúc cho võ lâm.

Doanh Doanh lớn tiếng hô:

- Chúng vị hãy nghe đây! Bữa nay chúng ta tới đây để quy đầu phái Hằng Sơn. Chỉ mong Lệnh Hồ chương môn chịu thu nạp là chúng ta thành đệ tử phái Hằng Sơn cả. A Di Đà Phật. Đệ tử phái Hằng Sơn đâu phải loại yêu tà?

Lệnh Hồ Xung giật mình tỉnh ngộ:

Té ra Doanh Doanh đã liệu trước ta lên làm chủ môn phái Hằng Sơn tất gặp nhiều điều khó khăn trở ngại, nên nàng đã kêu mọi người quy đầu phái Hằng Sơn.

Chàng lại nghĩ:

- Ta làm chủ môn cho bọn đàn bà con gái thật là bền lễn. Nếu trong phái này thêm được nhiều nam đệ tử thì còn ai chê cười được nữa.

Đoạn chàng đồng dặc cất tiếng hỏi:

- Nghi Hòa sư tỷ! Bản phái cò điều luật nào cấm thu nam đệ tử không?

Nghi Hòa đáp:

- Không có điều nào trong môn quy cấm thu nam đệ tử, nhưng...

Ý nghĩ tới trong phái mình mà có nhiều nam đệ tử như vậy thì thật là bất tiện.

Lệnh Hồ Xung nói:

- Các vị muốn quy đầu phái Hằng Sơn thì còn gì hay bằng? Nhưng bất tất phải báỉ sư. Phái Hằng Sơn sẽ thiết lập... một..một "Hằng Sơn biệt viện" để an trí các vị. Bên kia là hang Thông Nguyên, thật là một nơi rất tốt.

Hang Thông Nguyên ở bên cạnh ngọn núi Kiến Tinh. Tương truyền về đời nhà Đường có ông tiên là Trương Quả Lão luyện thuốc ở đó. Trên tảng đá lớn núi Hằng Sơn hãy còn in vết chân lừa ngựa ở mấy chỗ, người ta bảo đấy là vết chân lừa mà Trương Quả Lão dẫm chân lên. Tảng đá hoa cương cứng rắn như thế mà vết chân lừa in sâu như vậy, nếu không phải tiên nhân thì còn người trần nào làm được? Đường Huyền Tôn phong Trương Quả Lão làm Thông Nguyên tiên sinh. Vì thế hang núi này mang tên Thông Nguyên.

Hang Thông Nguyên tuy cách am chính trên đỉnh núi không xa là mấy, song từ hang lên đến đỉnh núi, đường sơn đạo cực kỳ hiểm trở. Lệnh Hồ Xung muốn đem bọn hào sĩ giang hồ an trí vào hang Thông Nguyên là có ý để cho nam nữ cách biệt hẳn nhau.

Phương Chứng đại sư nghe Lệnh Hồ Xung nói vậy, gật đầu lên tiếng:

- Thế là hay lắm! Các vị bằng hữu đây đã quy đầu phái Hằng Sơn dĩ nhiên điều ước thúc về môn quy của bản phái này vụ này thật là mỹ sự rất lớn trong võ lâm.

Lâm Hậu thấy Phương Chứng đại sư tuyên bố như vậy biết là bữa này không còn cách nào cản trở Lệnh Hồ Xung lên tiếp nhiệm chức chủ môn phái Hằng Sơn được nữa. Hắn đành truyền mệnh lệnh thứ hai của Tả Lãnh Thiền. Hắn đằng hắng một tiếng rồi đồng dặc nói:

- Tả mình chủ của Ngũ nhạc kiếm phái còn có lệnh: Sáng sớm ngày rằm tháng ba, quần đệ tử trong Ngũ nhạc kiếm phái đều phải đến tụ hội ở núi Tung Sơn về việc lựa chọn chủ môn nhân cho các phái. Vậy ai nấy phải đến đúng kỳ hạn chớ có lầm lẫn.

Lệnh Hồ Xung hỏi:

- Trong Ngũ nhạc kiếm phái, phái nào giữ phận riêng của phái ấy. ý kiến này của ai đưa ra?

Lâm Hậu đáp:

- Bốn phái Tung Sơn, Thái Sơn, Hoa Sơn, Hành Sơn đều nhất tề đồng ý. Nếu phái Hằng Sơn đặc biệt có dị nghị tức là chống đối lại bốn phái kia, sẽ tự rước lấy những sự đau khổ vào mình.

Hắn quay lại hỏi bọn người phái Thái Sơn đi theo:

- Có phải thế không các vị?

Mấy chục người theo sau hắn đồng thanh đáp:

- Đúng thế!

Lâm Hậu cười lạt một tiếng rồi trở gót đi ngay.

Lam Phượng Hoàng cười nói:

- Lâm lão sư! Lão sư mất cờ thì lấy gì về để phúc trình cùng Tả minh chủ? Vậy tại hạ trả lại cờ cho lão sư.

Nàng nói xong vung tay phải một cái, liệng cây cờ găm lại.

Lâm Hậu bị đoạt mất cờ lệnh, trong lòng đang xao xuyến. Hắn thấy một lá cờ nhỏ bay tới, kinh phong rít lên vang tai thì nghĩ bụng:

- Đây là Ngũ độc kỳ của ả, nào có phải Ngũ nhạc lệnh kỳ, ta lấy làm cóc gì?

Trong lòng hắn đang xoay chuyển ý nghĩ thì ngọn cờ đã bay đến trước mặt nhằm đâm vào cổ họng hắn.

Lâm Hậu vươn tay ra nắm lấy. Đột nhiên hắn ối lên một tiếng, vội vứt cờ đi, vì hắn cảm thấy lòng bàn tay nóng bỏng như bị lửa đốt, đau đớn không thể chịu được. Hắn giơ tay lên coi thì lòng bàn tay đã biến thành màu tím lợt, liền biết ngay cán cờ có bôi thuốc kịch độc vào đã bị Ngũ Độc giáo ám toán.

Lâm Hậu vừa kinh hãi vừa căm giận lớn tiếng thóa mạ:

- Yêu nữ...

Lam Phượng Hoàng cười nói:

- Bây giờ lão sư hô lên một tiếng "Lệnh Hồ chương môn" và năn nỉ y thì tại hạ sẽ có thuốc giải. Bằng không thì lão sư phải chặt cả cánh tay đó đi.

Lâm Hậu vẫn biết Ngũ Độc giáo sử dụng rất lợi hại. Hắn do dự một chút thấy lòng bàn tay trở như gỗ mất hết cảm giác liền nghĩ bụng:

- Bao nhiêu công lực hoàn toàn ở hai tay, nếu bị hư tay là thành phế nhân hỏng cả một đời. Trong lúc cấp bách hắn đành cất tiếng hô:

- Lệnh Hồ chương môn! Chương môn...

Lam Phượng Hoàng cười giục:

- Năn nỉ đi!

Lâm Hậu đành năn nỉ:

- Lệnh Hồ chương môn! Tại hạ đắc tội với chương môn. Xin chương môn ban cho... chút thuốc giải.

Lệnh Hồ Xung mỉm cười nói:

- Lam cô nương! Trước tình trạng khả lân này, cô nên cho y một chút thuốc giải.

Lam Phượng Hoàng mỉm cười quay lại đưa mắt cho một cô gái mèo đứng cạnh rồi vẫy tay ra hiệu. Cô gái mèo kia lấy gói giấy trắng nhỏ trong bọc ra, tiến lại mấy bước rồi liệng cho Lâm Hậu. Lâm Hậu tay trái đón lấy gói thuốc, đoạn lật đặt xuống núi. Hắn còn nghe tiếng cười vang của quần hào ở phía sau.

Lệnh Hồ Xung đồng dục tuyên bố:

- Các vị bằng hữu! Các vị đã quy thuận phái Hằng Sơn và muốn đến cư trú ở biệt viện thì cần tuân giữ giới luật của bản phái. Thực ra giới luật này khi tuân hành cũng chẳng khó khăn gì. Chỉ một điều thứ tư: không được kết giao với bọn gian tà là hơi phiền một chút. Nhưng từ nay trở đi các vị tự coi mình là đệ tử phái Hằng Sơn mà đệ tử phái Hằng Sơn thì không phải hạng gian tà. Vậy lúc kết giao bạn hữu các vị cần để ý một chút.

Quần hào nổi lên hoan hô khen phải.

Lệnh Hồ Xung lại nói:

- Các vị muốn uống rượu ăn thịt cũng được, nhưng vị nào ăn mặn rồi thì qua ngày hôm nay không được lên núi Kiến Phong, kể cả tại hạ nữa cũng tuân hành.

Phượng Chứng đại sư chấp tay lên niêm:

- Thiện tai! Thiện tai! Đất Phật thanh tịnh không nên tiết mặn.

Lệnh Hồ Xung cười nói:

- Hay lắm! Thế là cuộc phong chương môn xong rồi. Chắc các vị đều đã đói lòng, vậy lấy cơm chay ra mà ăn. Tại hạ bồi tiếp phương trượng chùa Thiếu Lâm, chương môn phái Võ Đang cùng các vị tiền bối. Chúng ta hãy chờ đến mai hãy cùng nhau đánh chén.